

gang, gjarde det lettere muligt for dem at bryde sig en ny Bane, et Formaal, som jeg antager er af Vigtighed og ogsaa maa ligge Thinget i det Hele paa Hjerte. Jeg skal for Diebliffet; idetmindste indtil jeg maatte høre, at disse Vædringsforslag blive bekfæmpede og imødegaaede, ikke opholde Thinget længere, men indskrænke mig til hvad jeg allerede har sagt.

Finantsministeren: Jeg kan naturligvis, som den, der nærmest har med Toldbestyrelsen at gjøre, ikke Andet end ønske, at der maatte skaffes de Underbetjente, der endelig gædes, saa gunstige Vilkaar som muligt; men paa den anden Side er det ogsaa min Pligt at oplyse det høitærede Thing om, hvorledes Sagens Sammenhæng virkelig er, og hvorvidt de Paagjældende i den Henseende have noget Krav paa en saa betydelig Understøttelse som den, de fremsatte Vædringsforslag gaae ud paa. Jeg har allerede ved Sagens tidligere Behandling havt Leilighed til at oplyse, hvorledes det Retsforhold, hvori de Vedkommende staae til Staten, saavel som de Forventninger, de ordentligvis kunne ansees berettigede til at danne sig om deres Afstedgelsesvilkaar, ikke give Anledning til at gaae videre, end der allerede ved Lovudkastet, som det nu foreligger, er bragt i Forslag. Det maa erindres, at der ved Lovudkastets Behandling i Landstinget er tilveiebragt en yderligere Bemyndigelse for Regjeringen, end den oprindelig havde drifvet sig til at begjære, idet det Maximum, som er fastsat for de livsvarige Understøttelser, som de „efter Omstændighedernes“ kunne naae, er bestemt til 150 Rbd. ved Siden af den almindelige Størrelse af 100 Rbd.; ligeledes er det Beløb, der er givet Bemyndigelse til at tilstaae de Toldbetjente, der have været ansatte en kortere Tid, end 10 Aar, forhøiet fra $\frac{1}{3}$ Deel af den faste Gage, de Vedkommende nøde ved Afstedgelsen, til Halvdelen. Jeg skal, næst efter at have fremsat disse Bemærkninger, tillade mig at tilføie en Dplysning, som i finantsiel Henseende formeentlig vil være nødvendig for det høitærede Things Medlemmer til at kunne bedømme denne Sag i dens hele Sammenhæng. Jeg maa da bemærke, at det første af

de Forslag, der ere fremsatte til § 9, nemlig det, der gaaer ud paa, at 100 Rbd. skal forandres til 200 Rbd. og 150 Rbd. til 250 Rbd., vil medføre en Udgift for Statskassen istedetfor det, som det foreliggende Lovforslag vilde medføre, nemlig 16,000 Rbd. til 20,000 Rbd., af 32,000 Rbd. til henved 40,000 Rbd. aarlig, og det for en længere Tid, da der her er Spørgsmaal om livsvarige Understøttelser, som kun efterhaanden som Vedkommende døbort ville aftage. Det er den Sum, hvorom der her handles, nemlig en Forhøielse af det ifølge Lovforslaget Nødvendige, 16,000 Rbd. til 20,000 Rbd., til omtrent det Dobbelte. Det Forslag, som dernæst følger, at nemlig 150 Rbd. skulde forandres til 300 Rbd. og 100 Rbd. til 200 Rbd., er ikke meget afvigende fra det andet, men vil saameget sikkrere kunne siges at medføre netop den dobbelte Udgift af den, der i Lovforslaget er begjert. Hvad det Forslag angaaer, som sluttelig er fremsat til den samme Paragraph, hvorefter de Officierer, som ikke have været ansatte i 10 Aar, skulle, istedetfor i et vist Antal Aar at have den halve Deel af deres Indtægter, paa eengang udbetales et Beløb, liig Halvdelen af alle de Indtægter, de have oppebaaret i den Tid, de have været ansatte i Statens Tjeneste, da vil det jo i finantsiel Henseende være noget mere bebyrdende end Lovudkastet, thi der er nemlig derved Spørgsmaal om en contant Udbetaling, som lader sig beregne paa følgende Maade: Ifølge de Afgangslister, som foreløbig ere udarbejdede, kan det regnes, at den sidste Deel af § 9 i de første Aaringer vil skaffe Staten en aarlig Udgift af omtrent 4,300 Rbd.; naar man nu vil capitalisere denne Sum paa den Maade, som af de ørede Forslagsstillere er tilfattet, ved istedetfor at udbetale dette aarlige Beløb at udbetale hvad Vedkommende har havt i Halvdelen af sin Tjenestetid, paa eengang, saa troer jeg, at det lader sig lettest gjøre paa den Maade, at man for de Betjente, hvorum der her er Tale, nemlig de, der have været ansatte i kortere Tid end 10 Aar, antager, at de i Gjennemsnit alle have været ansatte i 4 Aar, og multiplicerer man da disse 4,300 Rbd. med 4, saa faaer man paa den Maade omtrent 17,000 Rbd. ud. Det er,